

El llagostí (*Penaeus kerathurus*) (ALDC, VIII, 1776. El llagostí)

Llagostí, ‘crustaci marí d’uns 14 cm de llargària, potes curtes, cua gran i llargues antenes, que viu en fons arenosos i és apreciat en gastronomia (*Penaeus kerathurus*)’, és un der. dim. de *llagosta* (< llat. vg. LACŪSTA, var. de LOCŪSTA), doc. al s. XIV (cf. *PALDC*, VII, mapa 978 i VIII, mapa 1137); s’ha format amb el suf. *-i* (< -INU) que, aplicat a un substantiu, té valor dim., com *caragolí*, *joguina*; a més de les var. puntuals *llegostí* 180, pel canvi de [a] > [e] per assimilació de la consonant palatal, i *llogostí* 48, per assimilació vocàlica, trobem *llangostí*, d’àrea més extensa, dim. de *llangosta*, amb nasal potser deguda a un encreuament amb *llong*, origen d’un possible LONGUSTA (< LÖNGUS), doc. al s. XVIII (Bru, 1778, ap. Corcoll, 2000, i després en Escrig, 1851 i Martí Gadea, 1909). Notem també el compost *pallagostí*

5, probable encreuament de *llagostí* amb *pantigana* (DECat); *langostino* 73, 79, 82, pres del cast., adaptat en *llangostín* 118; *llangostina* 2-4, 7-9, 11, manlleu al fr. *langostine*, amb adaptació consonàntica.

Geogràficament, l’àrea de *llagostí* ocupa el cat. central i el bal., i reapareix en el val. mer., a causa d’una probable colonització amb catalans del grup or., mentre que l’àrea de *llangostí* s’estén sobretot pel cat. occ., especialment el val. i el tort. En val. la isoglossa del *llagostí* marí coincideix amb la del *llagostí* terrestre (= ‘llagosta’), mentre que aquest coneix una àrea més reduïda que la d’aquell (cf. *ALDC*, VII, mapa 1547).

Llagostí és l’únic mot normatiu des del *DG_I*, 1932.

